

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΜΟΝΟΜΕΛΟΥΣ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΦΕΣΗ

(ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ)

Της δευτεροβάθμιας συνδικαλιστικής οργάνωσης με την επωνυμία «Ομοσπονδία Λειτουργών Μέσης Εκπαίδευσης», ΑΦΜ 090056422, ΔΟΥ Α΄ ΑΘΗΝΩΝ, με έδρα στην Αθήνα, Ερμού και Κορνάρου 2, όπως νομίμως εκπροσωπείται.

ΚΑΤΑ

Της με αρ.534/2021 αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Ειδική Διαδικασία Εργατικών Διαφορών).

ΚΑΙ

Του Ελληνικού Δημοσίου, νομίμως εκπροσωπούμενου από τους Υπουργούς Οικονομικών και Παιδείας και Θρησκευμάτων, που κατοικοεδρεύουν στην Αθήνα και στο Αμαρούσιο Αττικής αντίστοιχα (ΑΦΜ Υπουργείου Οικονομικών: 090165560, ΑΦΜ Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων: 090055799).

ΠΡΟΣ ΑΠΟΡΡΙΨΗ

ΤΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΜΕ ΓΑΚ 75447/2021 ΚΑΙ ΕΑΚ 1902/2021

I. ΙΣΤΟΡΙΚΟ-ΕΝΝΟΜΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ.

Με την εκκαλουμένη απόφαση έγινε δεκτή η από 30.09.2021 και με ΓΑΚ 75447/2021 αγωγή του καθ'ου Ελληνικού Δημοσίου και αναγνωρίστηκε ότι η κηρυχθείσα από την ήδη εκκαλούσα απεργία-αποχή από κάθε ενέργεια που συνδέεται με την εφαρμογή των διαδικασιών που προβλέπονται στον ν.4692/2020, όπως αυτές συμπληρώθηκαν από τον ν.4823/2021 και περαιτέρω ρυθμίστηκαν στην Υπουργική Απόφαση 108906/ΓΔ4/10-09-2021 «Συλλογικός προγραμματισμός, εσωτερική και εξωτερική αξιολόγηση των σχολικών μονάδων» (ΦΕΚ Β΄ 4189/10.09.2021) και από τις διαδικασίες συλλογικού προγραμματισμού και αποτίμησης του εκπαιδευτικού έργου, εσωτερικής αξιολόγησης-αυτό-αξιολόγησης και εξωτερικής αξιολόγησης των σχολικών μονάδων, όπως αυτή περιγράφεται στο ανωτέρω νομοθετικό πλαίσιο είναι παράνομη.

Η εκκαλούμενη απόφαση επιδόθηκε την 1.10.2021 στην εκκαλούσα, με αποτέλεσμα εμπροθέσμως και εν γένει παραδεκτώ να ασκείται η παρούσα έφεση κατ'άρθρο 22 παρ.4 ν.1264/1982 για τους κάτωθι αναφερόμενους λόγους:

II. ΛΟΓΟΙ ΕΦΕΣΕΩΣ.

1. Συνδρομή του αντίστοιχου λόγου αναιρέσεως του άρθρου 559 περ.9 ΚΠολΔ-το δικάσαν Δικαστήριο επιδίκασε κάτι που δεν ζητήθηκε, άλλως επιδίκασε περισσότερα από όσα του ζητήθηκαν.

Η εκκαλούσα προκήρυξε τρεις απεργιακές-κινητοποιήσεις:

α) στις 8.2.2021 **προκήρυξε απεργία-αποχή** από κάθε διαδικασία ή ενέργεια συνδέεται με την άσκηση των καθηκόντων των εκπαιδευτικών δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης που αφορούν στις διαδικασίες συλλογικού προγραμματισμού και υλοποίησης του εκπαιδευτικού έργου, εσωτερικής αξιολόγησης/ αυτοαξιολόγησης και εξωτερικής αξιολόγησης των σχολικών μονάδων που προβλέπονται στις διατάξεις των άρθρων 33,34,35 και 36 ν.4692/2020 καθώς και της κατ'εξουσιοδότηση εκδοθείσης με αρ. 6603/ΓΔ4 (ΦΕΚ Β' 140/20.01.2021) υπουργικής αποφάσεως.

β) στις 13.09.2021 **προκήρυξε απεργία-αποχή** από κάθε διαδικασία ή ενέργεια συνδέεται με την άσκηση των καθηκόντων των εκπαιδευτικών δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης που αφορούν στις διαδικασίες συλλογικού προγραμματισμού και υλοποίησης του εκπαιδευτικού έργου, εσωτερικής αξιολόγησης / αυτοαξιολόγησης και εξωτερικής αξιολόγησης των σχολικών μονάδων που προβλέπονται από τις διατάξεις της με αρ. αριθμ. αρ.108906/ΓΔ4/10.9.2021 (ΦΕΚ Β' 4189) απόφασης της Υφυπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων.

Οι ως άνω δύο απεργιακές κινητοποιήσεις προκηρύχθηκαν σε εκτέλεση της από 5.9.2020 απόφασης της Γενικής Συνελεύσεως των Προέδρων των ΕΛΜΕ που κατά το καταστατικό της εκκαλούσας έχει αρμοδιότητα προκηρύξεως απεργίας.

ΠΛΗΝ ΟΜΩΣ η εκκαλούσα, σε συνέχεια της από 25.09.2021 **ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΡΟΕΔΡΩΝ ΤΩΝ ΕΛΜΕ** αποφάσισε την προκήρυξη απεργίας-αποχής από κάθε διαδικασία ή ενέργεια συνδέεται με την άσκηση των καθηκόντων των εκπαιδευτικών δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης που αφορούν στις διαδικασίες συλλογικού προγραμματισμού και υλοποίησης του εκπαιδευτικού έργου,

εσωτερικής αξιολόγησης / αυτοαξιολόγησης και εξωτερικής αξιολόγησης των σχολικών μονάδων που προβλέπονται στις διατάξεις του ν.4823/2021, την οποία εξώδικη όχληση επέδωσε στο ελληνικό Δημόσιο στις 29.09.2021. Ειδικότερα από τις εκθέσεις επιδόσεως του Δικαστικού Επιμελητή της Περιφέρειας Εφετείου Αθηνών Ηλία Μούστου προκύπτει η επίδοση της από 29.09.2021 ΝΕΟΤΕΡΗΣ ΕΞΩΔΙΚΗΣ ΔΗΛΩΣΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ ΑΠΟΧΗΣ της ΟΛΜΕ ως εξής: με την με αρ.635Ε/29.09.2021 έκθεση επίδοσης στο Υπ.Οικονομικών, με την με αρ.636Ε/29.09.2021 έκθεση επίδοσης στο Υπ.Εσωτερικών, με την με αρ.637Ε/29.09.2021 έκθεση επίδοσης στην Προεδρία της Δημοκρατίας και με την με αρ.638Ε/29.09.2021 έκθεση επίδοσης στο Υπουργείο Παιδείας, εκθέσεις επιδόσεως οι οποίες υποβλήθηκαν στον φάκελο του δικάσαντος Δικαστηρίου.

ΤΗΝ ΑΠΟ 29.09.2021 ΝΕΟΤΕΡΗ ΑΥΤΗ ΕΞΩΔΙΚΗ ΔΗΛΩΣΗ ΑΠΕΡΓΙΑΣ-ΑΠΟΧΗΣ της εκκαλούσας που επιδόθηκε στο εφεσίβλητο στις 29.09.2021 και αφορά αποχή των εκπαιδευτικών δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης από τις διαδικασίες συλλογικού προγραμματισμού και αξιολόγησης των σχολικών μονάδων που προβλέπονται στις διατάξεις των άρθρων 56-83 και 97 ν.4823/2021 ΔΕΝ ΠΡΟΣΕΒΑΛΕ ΤΟ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΟ με την από 30.09.2021 αγωγή του, ούτε ΖΗΤΗΣΕ ΝΑ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΤΕΙ ΤΟΥΤΗ ΩΣ ΠΑΡΑΝΟΜΗ με την από 30.09.2021 αγωγή του.

Το Δημόσιο ΣΤΡΕΦΕΤΑΙ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ κατά της από 13.09.2021 απεργιακής κινητοποίησης της εκκαλούσας που αφορά ΜΟΝΟΝ την απεργία-αποχή της από την εκτέλεση της με αρ. αριθμ. αρ.108906/ΓΔ4/10.9.2021 (ΦΕΚ Β΄ 4189) απόφασης της Υφυπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων ΚΑΙ ΟΧΙ ΤΟΥ Ν.4823/2021.

Ως εκ τούτου, ΠΑΡΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟ το δικάσαν Δικαστήριο επιδίκασε στο Ελληνικό Δημόσιο περισσότερα από ό,τι του ζητήθηκαν, αφού ΕΚΡΙΝΕ ΠΑΡΑΝΟΜΗ την απεργία-αποχή της εκκαλούσας από κάθε διαδικασία ή ενέργεια συνδέεται με την εφαρμογή των διαδικασιών που προβλέπονται στον ν.4823/2021, πλην όμως η απεργία-αποχή της εκκαλούσας από τις ενέργειες-καθήκοντα των άρθρων 56-83 και 97 ν.4823/2021 ΠΡΟΚΗΡΥΧΘΗΚΕ στις 29.09.2021, σε εκτέλεση άλλης αποφάσεως της Γενικής Συνελεύσεως των Προέδρων των ΕΛΜΕ ληφθείσα στις 25.09.2021 και επιδόθηκε στο εφεσίβλητο στις 29.09.2021. ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ ΑΥΤΗ ΔΕΝ ΠΡΟΣΕΒΑΛΕ ΤΟ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΟ ΜΕ ΤΟ ΔΙΚΟΓΡΑΦΟ ΤΗΣ ΜΕ ΓΑΚ 75447/2021 αγωγής του και ΑΡΑ ΠΑΡΑΝΟΜΩΣ κρίθηκε τούτη παράνομη από το δικάσαν Δικαστήριο, ΑΦΟΥ ΤΟΥΤΟ ΔΕΝ ΖΗΤΗΘΗΚΕ από το

εφεσίβλητο, ούτε υπήρχαν ισχυρισμοί αφορώντες την νέα αυτή απεργία-αποχή της ΟΛΜΕ και την νέα από 25.09.2021 απόφαση της Γενικής Συνελεύσεως των Προέδρων των ΕΛΜΕ, σε εκτέλεση της οποίας προκηρύχθηκε η νεότερη από 29.09.2021 απεργία-αποχή, για την οποία ουδείς λόγος παρανομίας προβάλλεται στο δικόγραφο της από 30.09.2021 αγωγής του εφεσιβλήτου Ελληνικού Δημοσίου.

Το εφεσίβλητο όπως προκύπτει από τις σελίδες 4 και 8 του δικογράφου της αγωγής ΔΕΝ ΒΑΛΛΕΙ ούτε κατά της από 25.09.2021 αποφάσεως της Γενικής Συνελεύσεως των Προέδρων των ΕΛΜΕ, ούτε κατά της από 29.09.2021 εξώδικης κηρύξεως απεργίας-αποχής που προκήρυξε η εκκαλούσα σε εκτέλεση της νέας αυτής αποφάσεως του καταστατικού της οργάνου και που αφορά την αποχή των εκπαιδευτικών δευτεροβάθμιας εκπαίδευσως από την διαδικασία αξιολόγησης των άρθρων 56-83 και 97 ν.4823/2021.

Στην σελίδα 8 της από 30.09.2021 αγωγής αναφέρει το εφεσίβλητο ότι: «Ομοίου περιεχομένου εξώδικες δηλώσεις μας επέδωσαν η δεύτερη εναγόμενη στις 13.09.2021 (περί όμοιας απόφασης των ΓΣ των ΕΛΜΕ), η τρίτη στις 21.09.2021 (περί όμοιας απόφασης του ΔΣ της) και η τέταρτη στις 20.09.2021 (περί όμοιας απόφασης του ΔΣ της)».

Ως εκ τούτου, η από 29.09.2021 απεργία-αποχή της ΟΛΜΕ δεν προσβλήθηκε δικαστικώς με την από 30.09.2021 αγωγή του εφεσιβλήτου, ούτε ζητήθηκε η αναγνώρισή της ως παράνομης και καταχρηστικής, ούτε ομοίως αμφισβητήθηκε η νομιμότητά της από 25.09.2021 αποφάσεως της Γενικής Συνελεύσεως των Προέδρων των ΕΛΜΕ με την οποία και αποφασίστηκε η απεργία-αποχή των εκπαιδευτικών δευτεροβάθμιας εκπαίδευσως από τις διαδικασίες αξιολόγησης του ν.4823/2021.

ΜΕ ΑΥΤΟ ΩΣ ΔΕΔΟΜΕΝΟ παρά τον νόμο το δικάσαν Δικαστήριο αναγνώρισε ως παράνομη την απεργία-αποχή των εκπαιδευτικών δευτεροβάθμιας εκπαίδευσως από τις διαδικασίες αξιολόγησης που προβλέπονται στον ν.4823/2021 ΑΦΟΥ ΔΕΝ ΠΡΟΣΕΒΛΗΘΗ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ αυτή η απεργιακή κινητοποίηση της ΟΛΜΕ, που έλαβε χώρα στις 29.9.2021, αλλά μόνο η από 13.09.2021 απεργιακή κινητοποίηση, η οποία αφ'ενός μεν προκηρύχθηκε σε εκτέλεση της από 5.9.2020 αποφάσεως της Γενικής Συνελεύσεως των Προέδρων των ΕΛΜΕ, αφ'ετέρου περιορίζεται στην αποχή των εκπαιδευτικών δευτεροβάθμιας εκπαίδευσως από την εκτέλεση της υπουργικής απόφασης με αριθμ. αρ.108906/ΓΔ4/10.9.2021. Τούτο συνομολογείται από την

προσβαλλόμενη απόφαση που ομοίως αναφέρεται ΜΟΝΟ στην από 13.09.2021 απεργία-αποχή της εκκαλούσας (2ο και 3ο φύλλο της εκκαλουμένης), αλλά ΠΑΡΑΝΟΜΩΣ το δικάσαν Δικαστήριο αναγνωρίζει ως παράνομη την μη προσβληθείσα ενώπιόν του από 29.09.2021 απεργία-αποχή της ΟΛΜΕ και των εκπαιδευτικών δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης από τις διαδικασίες αξιολόγησης του ν.4823/2021 (άρθρα 56-83 και 97).

Για τον λόγο αυτό δέον όπως εξαφανιστεί η εκκαλουμένη λόγω συνδρομής του αντίστοιχου λόγου αναιρέσεως του άρθρου 559 περ.9 ΚΠολΔ.

2. Παράβαση του άρθρου 22 παρ.4 ν.1264/1982-παράβαση των αρχών της δίκαιης δίκης (άρθρο 6 παρ.1 ΕΣΔΑ)-παράβαση της αρχής της δικονομικής ισότητας των διαδίκων που κατοχυρώνεται στο άρθρο 110 ΚΠολΔ.

Το άρθρο 22 παρ.4 ν.1264/1982 ορίζει επί λέξει τα εξής:

«4. Για διαφορές που προκύπτουν από την εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 19 - 22 αποφασίζει το Μονομελές Πρωτοδικείο της έδρας της συνδικαλιστικής οργάνωσης που έχει κηρύξει την απεργία κατά τη διαδικασία των άρθρων 663 έως 676 του Κώδικα πολιτικής Δικονομίας. Σε επείγουσες περιπτώσεις οι πρόεδροι των αρμόδιων πρωτοβάθμιων και δευτεροβάθμιων δικαστηρίων προσδιορίζουν σύντομη δικάσιμη και συντέμνουν τις προθεσμίες επίδοσης των δικογράφων, ώστε η συζήτηση να πραγματοποιηθεί μέσα σε πέντε ημέρες από την κατάθεσή τους ανεξάρτητα από τον αριθμό των υποθέσεων που εκκρεμούν».

Κατά παράβαση του προαναφερόμενου άρθρου, όπως προκύπτει από την έκθεση καταθέσεως του δικογράφου της με ΓΑΚ 75447/2021 αγωγής του εφεσιβλήτου εν προκειμένω ορίστηκε δικάσιμος αυθημερόν με την κατάθεση της εν λόγω αγωγής και ταυτόχρονα επετράπη η επίδοσή της στην εκκαλούσα και τις λοιπές 3 εναγόμενες **2 ώρες πριν την συζήτησή της, ήτοι επιδόθηκε η αγωγή στις 11.30 π.μ. το πρωί της 30.09.2021 και η δικάσιμος ήταν στην 13.30 μ.μ.**

Η σύντμηση της προθεσμίας ορισμού δικασίμου και επίδοσης του δικογράφου της αγωγής του εφεσιβλήτου σε χρόνο μικρότερο των πέντε ημερών, όπως ορίζει η διάταξη του άρθρου 22 παρ.4 ν.1264/1982 καθιστά άκυρη την προδικασία εκδικάσεως της από 30.09.2021 και με ΓΑΚ 75447/2021 αγωγής

του Ελληνικού Δημοσίου, ακυρότητα που προκάλεσε πρόδηλη δικονομική βλάβη στην εκκαλούσα, ενόψει της μειονεκτικής θέσεως που πράγματι περιήλθε προκειμένου να αποκρούσει ένα δικόγραφο αγωγής 21 σελίδων σε διάστημα λιγότερο των 2 ωρών (πρβλ. ΑΠ 30/1991). Η βλάβη αυτή είναι εμφανής από τον πρώτο λόγο εφέσεως, δοθέντος ότι ήταν τόσο περιορισμένος ο χρόνος αναγνώσεως και μελέτης του δικογράφου των 21 σελίδων, που στρεφόταν κατά 4 εναγομένων συνδικαλιστικών οργανώσεων με αποτέλεσμα να μην προβληθεί αυτοτελής ισχυρισμός για την μη προσβολή εκ μέρους του εφεσιβλήτου της από 29.09.2021 απεργίας-αποχής της εκκαλούσας καίτοι οι αντίστοιχες εκθέσεις επιδόσεως (635,636,637,638Ε/29.09.2021) υποβλήθηκαν στον φάκελο του δικάσαντος Δικαστηρίου και μπορούσε να διαγνώσει το ότι δεν προσεβλήθη αυτή η εξώδικη προκήρυξη απεργίας-αποχής της εκκαλούσας εκ μέρους του Ελληνικού Δημοσίου.

Η διαδικαστική αυτή παράβαση συνεπώς ΠΡΟΚΑΛΕΣΕ ΕΥΘΕΙΑ ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΒΛΑΒΗ στην εκκαλούσα, δεδομένης της δυνατότητας προβολής του ως άνω ισχυρισμού, που θα επηρέαζε μετά βεβαιότητας το αποτέλεσμα της διεξαχθείσας δίκης, όπως ασφαλώς και δεδομένης της δυνατότητας ευρέσεως μάρτυρα προς εξέτασή του στην επ'ακροατηρίου συζήτηση και προσκομίσεως περαιτέρω αποδεικτικού υλικού προς απόκρουση της αγωγής, διαδικαστικά δικαιώματα που αποστερήθηκε λόγω του ανύπαρκτου κατ'ουσίαν χρόνου προετοιμασίας που της παρασχέθηκε με την προ δύο ωρών επίδοση της επίμαχης αγωγής.

Ο παρών λόγος εφέσεως καθιστά εξαφανιστέα την εκκαλουμένη απόφαση ως εκ του ότι εκτός της παραβιάσεως του άρθρου 22 παρ.4 ν.1264/1982, εν προκειμένω εχώρησε παράβαση των πάγιων διατάξεων του ίδιου του ΚΠολΔ στο ζήτημα της τηρούμενης προδικασίας για την νομότυπη σύντμηση των προθεσμιών εκδικάσεως μιας υποθέσεως και επιδόσεως του οικείου δικογράφου στον αντίδικο.

Το άρθρο 150 παρ.1 ΚΠολΔ ορίζει τα εξής:

«Ο πρόεδρος του δικαστηρίου, ο δικαστής του μονομελούς πρωτοδικείου ή ο ειρηνοδίκης, εφόσον πιθανολογούνται σπουδαίοι λόγοι, μπορούν με απόφασή τους ύστερα από αίτηση κάποιου διάδικου, που δικάζεται κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ. να διατάξουν τη σύντμηση των νόμιμων προθεσμιών, με

εξαίρεση τις προθεσμίες για την άσκηση ενδίκων μέσων. 2. Οι διάδικοι μπορούν να συμφωνήσουν τη σύντμηση των νόμιμων ή δικαστικών προθεσμιών».

Εν προκειμένω η σύντμηση της προθεσμίας ορισμού δικασίμου της κρινόμενης αγωγής για τις 30.09.2021 και ώρα 13.30 μ.μ με κοινοποίηση της αγωγής δύο ώρες πριν την συζήτηση τούτης, έλαβε χώρα κατά πρόδηλη παράβαση της ανωτέρω διατάξεως του άρθρου 150 παρ.1 ΚΠολΔ και χωρίς ασφαλώς να ακουστεί η εκκαλούσα κατά την διαδικασία των άρθρων 686 επ.ΚΠολΔ για να εκφέρει τις απόψεις της.

Και για το λόγο αυτό συναφώς, ήτοι της παραβιάσεως του άρθρου 150 παρ.1 ΚΠολΔ είναι εξαφανιστέα η εκκαλουμένη απόφαση.

Πρέπει εν τούτοις να τεθεί υπόψη του Δικαστηρίου Σας ότι, η εντοπιζόμενη αυτή διαδικαστική παράβαση γίνεται συστηματικά από το εφεσίβλητο Ελληνικό Δημόσιο γεγονός που καθιστά σαφή την προνομιακή του μεταχείριση στο πλαίσιο διεξαγωγής δικών που αφορούν την αναγνώριση ακυρότητας απεργιών κατά τον ν.1264/1982 και κατά τούτο η προκείμενη παράβαση της προδικασίας γεννά ευθεία παράβαση του ίδιου του άρθρου 6 παρ.1 της ΕΣΔΑ, του άρθρου 47 παρ.2 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και της αρχής της δίκαιης δίκης, ειδικότερη εκδήλωση της οποίας αποτελεί η ισονομία και η δικονομική ισότητα όπως και η παροχή της δυνατότητας σε κάθε διάδικο να παρουσιάσει την υπόθεσή του σε συνθήκες που δεν τον θέτουν σε σαφώς μειονεκτική θέση έναντι της αντίδικης πλευράς (βλ. ΕΔΔΑ 11.01.2001, Πλατάκου κατά Ελλάδος).

Το ίδιο το άρθρο 110 ΚΠολΔ ορίζει τα εξής:

«1. Οι διάδικοι έχουν τα ίδια δικαιώματα και τις ίδιες υποχρεώσεις και είναι ίσοι ενώπιον του δικαστηρίου».

Το άρθρο 111 ΚΠολΔ ορίζει τα εξής:

*«1. Η διαδικασία στο ακροατήριο στηρίζεται στην έγγραφη Προδικασία.
2. Καμία κύρια ή παρεμπόπτουσα αίτηση για δικαστική προστασία δεν μπορεί να εισαχθεί στο δικαστήριο χωρίς να τηρηθεί Προδικασία, εκτός αν ο νόμος ορίζει διαφορετικά. Η αίτηση που έχει εισαχθεί χωρίς Προδικασία απορρίπτεται ως απαράδεκτη και αυτεπαγγέλτως».*

Η ισότητα ενώπιον του νόμου σύμφωνα με τις ανωτέρω αρχές του ΚΠολΔ διασφαλίζει την ισότιμη δικονομική θέση όλων των διαδίκων στην πολιτική δίκη, ανεξάρτητα από την διαδικαστική θέση τους ως επιτιθέμενων ή αμυνομένων και από την ιδιότητά τους ως νομικών προσώπων ιδιωτικού ή ιδιωτικού δικαίου, επιβάλλοντας ταυτόχρονα την ισονομία ως προς τους όρους και τις συνέπειες της παροχής της έννομης προστασίας (Κεραμεύς, Αστικό Δικονομικό Δίκαιο, 1986, αρ.51, σ.96, Κεραμεύς/Κονδύλης/Νίκας Ερμ.ΚΠολΔ Ι, αθρ.110 αρ.4). Επίσης εγγυάται την παροχή ίσων όπλων στους διαδίκους υπό την έννοια ισότιμης διαμόρφωσης των δυνατοτήτων επίθεσης και άμυνάς τους, ώστε αυτοί να μπορούν με τον ίδιο κατά βάση τρόπο και με τις ίδιες προϋποθέσεις να ασκήσουν τα δικονομικά τους δικαιώματα, να υποβάλουν όλα τους τα αιτήματα και να εισάγουν το κρίσιμο πραγματολογικό υλικό (Νίκας Πολιτική Δικονομία Ι 2020, παρ.46, αρ.1-7). Σύμφωνα με το ΕΔΔΑ η αρχή της ισότητας των όπλων αξιώνει να προσφέρεται σε κάθε διάδικο η δυνατότητα να παρουσιάσει την υπόθεσή του σε συνθήκες που δεν τον θέτουν σε σαφώς μειονεκτική θέση έναντι της αντίδικης πλευράς (ΕΔΔΑ 11.01.2001 Πλατάκου/Ελλάδος). Σε θεμελιώδες δικαίωμα με αντίστοιχο περιεχόμενο (ΔΕΕ 6.11.2012, Otis, C-199/11 σκ.71) αναγορεύεται όμως η αρχή και στο πλαίσιο του δικαίου της Ένωσης, ως απόρροια της προάσπισης της αρχής της δικαίας δίκης (ΔΕΕ 21.09.2010, Σουηδία κ.λπ, C-514/07, C-528/07, 532/2007). Στην υπόθεση ειδικότερα Σουηδία κ.λπ κατά API και Επιτροπής το Δικαστήριο του Λουξεμβούργου έκρινε ότι η νομική ιδιότητα του διαδίκου δεν αποτελεί στοιχείο που να δικαιολογεί διακριτική μεταχείριση. Στις σκέψεις 89-90 έκρινε ειδικότερα τα εξής:

«Όπως όμως έχει ήδη κρίνει το Δικαστήριο, η τήρηση της αρχής της εκατέρωθεν ακρόασης πρέπει να εξασφαλίζεται αδιακρίτως στους διαδίκους σε δίκες ενώπιον του δικαστή της Ένωσης, ανεξαρτήτως της νομικής ιδιότητάς τους....»

Εν προκειμένω καίτοι προβλήθηκε στην επ'ακροατηρίου συζήτηση ότι έπασχε η προδικασία σύντημησης της προθεσμίας εκδικάσεως της από 30.09.2021 του Ελληνικού Δημοσίου (κάτι που έπρεπε να ερευνηθεί και αυτεπαγγέλτως από το δικάσαν Δικαστήριο) δεν απορρίφθηκε ως απαράδεκτη η κριθείσα αγωγή του εφεσιβλήτου. **Εκτός του σφάλματος συνεπώς της εκκαλουμένης που απορρέει εξ αυτού του λόγου, ανακύπτει πρόδηλα και σωρευτικά περίπτωση παραβιάσεως του δικαιώματος της εκκαλούσας σε δικαία δίκη λόγω της παρούσας διαδικαστικής παραβάσεως, η οποία εν τούτοις λαμβάνει χώρα συστηματικώς και κατ'επανάληψη αποδεικνύοντας**

προνομιακή μεταχείριση του εφεσιβλήτου ως εκ της νομικής του ιδιότητας. Ειδικότερα παρατηρούνται τα εξής:

α) Το εφεσίβλητο είχε καταθέσει κατά της εκκαλούσας την με ΓΑΚ 49702/2021 και ΕΑΚ 1314/2021 αγωγή κατά τρίωρης στάσεως εργασίας που τούτη είχε προκηρύξει για τις 28.6.2021. **Η αγωγή κατατέθηκε ημέρα αργίας, ήτοι ημέρα Σάββατο και στην έκθεση καταθέσεως της ορίστηκε δικάσιμος για την ίδια ημέρα (Σάββατο) και διατάχθηκε η επίδοση του δικογράφου προ μιας ώρας από την εκδίκασή της που ορίστηκε ημέρα Σάββατο ώρα 12.30.** Η επίδοση έγινε το Σάββατο 28.6.2021 στα κλειστά γραφεία της ΟΛΜΕ με αποτέλεσμα τούτη να ερημοδικαστεί.

β) Το εφεσίβλητο νωρίτερα είχε καταθέσει κατά της ΑΔΕΔΥ στις 15.06.2021 την με ΓΑΚ 45405/2021 και ΕΑΚ 1226/2021 αγωγή ζητώντας να κριθεί παράνομη απεργία της τριτοβάθμιας συνδικαλιστικής οργάνωσης **και στην έκθεση καταθέσεως της αγωγής ορίστηκε δικάσιμος αυθημερόν για την 15.06.2021 ώρα 12.30 και διατάχθηκε η επίδοση προ μίας ώρας.**

Σε καμία από τις ανωτέρω περιπτώσεις δεν τηρήθηκε το άρθρο 22 παρ.4 ν.1264/1982, το άρθρο 150 ΚΠολΔ, ούτε ακούστηκε η εκκαλούσα ή η ΑΔΕΔΥ κατά την διαδικασία συντμήσεως της προθεσμίας εκδικάσεως των αγωγών του εφεσιβλήτου, το οποίο σε διάστημα τεσσάρων μηνών, εκπροσωπούμενο από την Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων έχει εναγάγει τρεις φορές συνδικαλιστικές οργανώσεις για να αναγνωριστούν ως παράνομες απεργιακές τους κινητοποιήσεις, καταστρατηγώντας σε όλες τις περιπτώσεις την διαδικασία ορισμού δικασίμου και σύντμησης προθεσμιών που ορίζει ο νόμος.

Είναι συνεπώς σαφές ότι αποδεικνύεται μία συστηματική προνομιακή μεταχείριση του εφεσιβλήτου κατά την εφαρμογή του άρθρου 22 παρ.4 ν.1264/1982 και κατά την διαδικασία σύντμησης των προθεσμιών εκδικάσεως των αγωγών του για αναγνώριση απεργιών ως παράνομων από τα πολιτικά δικαστήρια, ως εκ της ιδιότητας του Ελληνικού Δημοσίου, με αποτέλεσμα η προκείμενη παράβαση του άρθρου 22 παρ.4 ν.1264/1982 όσο και του άρθρου 150 παρ.1 ΚΠολΔ (η οποία γίνεται κατ'επανάληψη και συστηματικά από το ενάγον και ήδη εφεσίβλητο) να αποδεικνύει την δικονομικώς προνομιακή του μεταχείριση έναντι της εκκαλούσας, με αποτέλεσμα τούτο αυτοτελώς να συνιστά παραβίαση του δικαιώματός της σε δίκαιη δίκη κατ'άρθρο 6 παρ.1 ΕΣΔΑ όπως έχει ερμηνευθεί από την πάγια νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Σε κάθε τέλος περίπτωση ουδέν επείγον συνέτρεχε για να αποφασισθεί σύντμηση της προθεσμίας εκδικάσεως της κρινόμενης αγωγής ως δήθεν εκ του επικαλούμενου στην σελίδα 21 του δικογράφου της αγωγής λόγου, ήτοι ότι βάσει της με αρ.108906/ΓΔ4/10.09.2021 υπουργικής αποφάσεως πρέπει «όχι αργότερα από το τέλος Σεπτεμβρίου 2021...» να υποβληθεί συνοπτική Έκθεση Εσωτερικής Αξιολόγησης στην ειδική ψηφιακή εφαρμογή του ΙΕΠ πριν την διαδικασία συλλογικού προγραμματισμού που προβλέπεται στο άρθρο 4 της παρούσας». Τούτο για τους εξής επιμέρους λόγους:

- α) άπασες οι προθεσμίες για την διοίκηση είναι ως γνωστόν ενδεικτικές (άρθρο 4 ΚΔΔιαδ) κατά πάγια νομολογία των διοικητικών δικαστηρίων,
- β) η υπέρβαση της προθεσμίας δεν συνδέεται (ούτε το ενάγον επικαλέστηκε ότι συνδέεται) με επικείμενη, ευθεία και άμεση προσβολή συγκεκριμένου εννόμου αγαθού αναγόμενου σε υπέρτερο δημόσιο συμφέρον ή στο ίδιο το κοινωνικό σύνολο.
- γ) Η υπέρβαση της προθεσμίας δεν επάγεται καμία απολύτως έννομη συνέπεια ή βλάβη, αφού εκ των υστέρων και στην πράξη δεν τηρήθηκε η συγκεκριμένη προθεσμία και ουδεμία ζημία προξενήθηκε στο ενάγον.

Για τους λόγους αυτούς δέον όπως εξαφανισθεί η εκκαλουμένη απόφαση.

3. Εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 21 παρ.2 ν.1264/1982 όπως τροποποιήθηκε από το άρθρου 95 ν.4808/2021.

Το άρθρο 21 παρ.2 ν.1264/1982, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 95 ν.4808/2021 ορίζει επί λέξει τα εξής:

«2. Στις υπηρεσίες οργανισμούς, επιχειρήσεις και εκμεταλλεύσεις της παρ. 2 του άρθρου 19, πέραν του προσωπικού ασφαλείας διατίθεται και προσωπικό για την αντιμετώπιση στοιχειωδών αναγκών του κοινωνικού συνόλου κατά τη διάρκεια της απεργίας (Προσωπικό Ελάχιστης Εγγυημένης Υπηρεσίας). Οι στοιχειώδεις αυτές ανάγκες ορίζονται ως τουλάχιστον το ένα τρίτο (1/3) της συνήθως παρεχόμενης υπηρεσίας. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού στον οποίο υπάγεται ο φορέας ή ο κλάδος δραστηριότητας, που εκδίδεται κατόπιν συμφωνίας των μερών ή έγγραφης εισήγησης οιουδήποτε κοινωνικού εταίρου ή φορέα έχει έννομο συμφέρον, ο οποίος τεκμηριώνει μικρότερη ανάγκη λειτουργίας, δύναται να περιορισθεί το ποσοστό των στοιχειωδών αναγκών της παρ. 2».

Η εκκαλουμένη όλως παρανόμως έκρινε τα εξής:

«Όμως, οι εναγόμενες όφειλαν να διαθέσουν το αναγκαίο προσωπικό ελάχιστης εγγυημένης υπηρεσίας, ώστε να μη ματαιωθεί αλλά να ικανοποιηθεί έστω κατά ένα ουσιαστικό ποσοστό, η ανάγκη της εκπαίδευσης, δηλαδή η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου των σχολικών μονάδων».

Η κρίση αυτή τελεί σε πρόδηλη αντίθεση προς την παρ.2 του άρθρου 21 ν.4808/2021 που ρητώς ορίζει ότι μόνο για τις υπηρεσίες, οργανισμούς, επιχειρήσεις και εκμεταλλεύσεις της παρ.2 του άρθρου 19 ν.1264/1982 απαιτείται η ύπαρξη προσωπικού ελάχιστης εγγυημένης υπηρεσίας και **ΠΡΟΔΗΛΩΣ** οι σχολικές μονάδες δεν περιλαμβάνονται σε αυτές τις επιχειρήσεις. Τούτο άλλωστε είναι πρόδηλο ως εκ του ότι το προσωπικό ελάχιστης εγγυημένης υπηρεσίας απαιτείται για την αντιμετώπιση των στοιχειωδών αναγκών του κοινωνικού συνόλου κατά την διάρκεια της απεργίας, λόγω ακριβώς του ότι οι επιχειρήσεις αυτές παρέχουν ζωτικής σημασίας υπηρεσίες στο κοινωνικό σύνολο που δεν είναι η ένδικη περίπτωση. Άλλωστε ούτε προσωπικό ασφαλείας υπήρχε υποχρέωση να οριστεί κατά την παρ.1 του άρθρου 22 ν.1264/1982 δοθέντος ότι τούτο απαιτείται προδήλως κατά το γράμμα του για την *«για την ασφάλεια των εγκαταστάσεων της επιχείρησης και την πρόληψη καταστροφών και ατυχημάτων (Προσωπικό Ασφαλείας)»*, περίπτωση που δεν συντρέχει προδήλως στην περίπτωση απεργίας-αποχής από την άσκηση συγκεκριμένου και μόνο καθήκοντος των εκπαιδευτικών, οι οποίοι προσέρχονται κανονικά στις σχολικές μονάδες και εκτελούν το διδακτικό τους έργο, πλην απέχουν από κάθε ενέργεια συνδέεται με την διαδικασία αξιολόγησης των ν.4692/2020 και ν.4823/2021.

Είναι και για τον λόγο αυτό εξαφανιστέα η εκκαλουμένη απόφαση.

4. Εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 94 ν.4808/2021.

Η εκκαλουμένη έκρινε περαιτέρω τα εξής:

«Επιπρόσθετα αποδείχθηκε ότι οι εναγόμενες δεν υπέβαλαν στον ΟΜΕΔ αίτηση διεξαγωγής δημοσίου διαλόγου για τα αιτήματα της απεργίας-αποχής, κατ'άρθρο 3 ν.2224/1994, όπως ισχύει με την αιτιολογία ότι ο δημόσιος διάλογος κρίνεται αλυσιτελής. Ωστόσο για τις απεργίες που διεξάγονται στο δημόσιο, ΟΤΑ, ΝΠΔΔ και επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας η αίτηση διεξαγωγής

δημοσίου διαλόγου είναι προϋπόθεση κατά τον νόμο για την πραγματοποίηση της απεργίας και συνεπώς, απεργία που πραγματοποιείται χωρίς να επιδίδεται στον εργοδότη αίτηση της συνδικαλιστικής οργάνωσης στον ΟΜΕΔ για διεξαγωγή δημοσίου διαλόγου και πρόσκληση του εργοδότη σε συνάντηση για την ανάδειξη μεσολαβητή είναι παράνομη. Εξάλλου, η παραπάνω προδικασία πρέπει να τηρείται σε κάθε περίπτωση που πραγματοποιείται απεργία στηριζόμενη σε νέα απόφαση των οργάνων της συνδικαλιστικής οργάνωσης, έστω και αν στο παρελθόν είχε διεξαχθεί απεργία με συναφή αιτήματα».

Η κρίση αυτή της εκκαλουμένης είναι εσφαλμένη για τους εξής επιμέρους λόγους:

α) Διότι, η διάταξη του άρθρου 94 ν.4808/2021 δεν αφορά προδήλως λευκή απεργία, ήτο απεργία που δεν συνοδεύεται με μη προσέλευση των απεργών στον χώρο εργασίας και η προκήρυξη της οποίας και μόνον δικαιολογεί την προηγούμενη διεξαγωγή δημοσίου διαλόγου για να αποτραπεί ακριβώς η βλάβη του εργοδότη από την συλλήβδην αποχή των απεργών από τα καθήκοντά τους. **Είναι σαφές ότι δικαιολογητικός σκοπός της ρυθμίσεως είναι να αποτραπεί σαν ύστατο στάδιο μία απεργία που επάγεται την μη προσέλευση των εργαζομένων στον χώρο εργασίας τους και επίκειται να προκαλέσει τεράστια βλάβη στον εργοδότη, από την ΣΥΝΟΛΙΚΗ αποχή των εργαζομένων από την εργασία τους.** Για να αποσοβηθεί ακριβώς ο κίνδυνος αυτός, προβλέπεται σαν ύστατο μέσο πριν από την διεξαγωγή μίας τέτοιας απεργίας, η υποχρέωση των μερών να προσφύγουν στην διαδικασία διεξαγωγής δημοσίου διαλόγου. Η τήρηση της εν λόγω προδικασίας παρίσταται δυσανάλογο, απρόσφορο και μη αναγκαίο να τηρηθεί στην περίπτωση λευκής απεργίας, ήτοι απεργίας όπου οι εκπαιδευτικοί εκτελούν κανονικά όλα τους τα διδακτικά καθήκοντα προσερχόμενοι στα σχολεία και απέχουν μόνο από το καθήκον αξιολόγησης.

β) Άλλωστε, η κρίση της εκκαλουμένης είναι εσφαλμένη και ως εκ του ότι δεν διέγνωσε την καταχρηστικότητα προβολής του οικείου ισχυρισμού από το ενάγον και ήδη εφεσίβλητο Ελληνικό Δημόσιο ενόψει και των όσων ρητών συνομολόγησε τούτο στο δικόγραφο της εκδικασθείσας αγωγής του.

Το άρθρο 94 παρ.1 εδ.δ' ν.4808/2021 ορίζει τα εξής:

«Σε όλους τους φορείς, υπηρεσίες, οργανισμούς και επιχειρήσεις, ο εργοδότης δικαιούται να ζητήσει τη διεξαγωγή δημόσιου διαλόγου ενώπιον του Ο.Μ.Ε.Δ., σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος, όταν με οποιονδήποτε τρόπο πληροφορηθεί τα αιτήματα της απεργίας ή την κήρυξη απεργίας ή κρίνει ότι

υπάρχει κίνδυνος διατάραξης της εργασιακής ειρήνης στην επιχείρηση, πριν ή και κατά τη διάρκεια της απεργίας».

Εν προκειμένω αφού το ενάγον επικαλείται ως λόγο ακυρότητας της απεργίας της ΟΛΜΕ της 13.09.2021 την μη προηγούμενη υποβολή αιτήματος στον ΟΜΕΔ για διεξαγωγή δημοσίου διαλόγου, για ποιο λόγο μεταξύ της 13.09.2021 και της 30.09.2021 δεν προέβη τούτο σε υποβολή αιτήματος ενώπιον του ΟΜΕΔ αφού είχε πληροφορηθεί τα αιτήματα της απεργίας και την κήρυξή της, κατά την προαναφερόμενη διάταξη;

Ούτως εχόντων των πραγμάτων ανακύπτει πρόδηλα εν προκειμένω ζήτημα άνισης μεταχειρίσεως της συνδικαλιστικής οργανώσεως που δεν αιτήθηκε κατά την παρ.1 του άρθρου 94 ν.4823/2021 την διεξαγωγή δημοσίου διαλόγου και τούτο θεωρήθηκε λόγος παρανομίας της προκηρυχθείσας απεργίας-αποχής της, έναντι του εφεσιβλήτου Ελληνικού Δημοσίου, το οποίο καίτοι γνώριζε την προκηρυχθείσα απεργία-αποχή, όπως συνομολογείται από το δικόγραφο της αγωγής του και την αντιμετωπίζει ως ενιαία απεργιακή κινητοποίηση που ξεκίνησε από τις 8.2.2021, εν τούτοις δεν αιτήθηκε αυτό το ίδιο την διεξαγωγή του ενώπιον του ΟΜΕ. Η παράλειψη του αυτή ούτε ελέγχθηκε από το δικάσαν Δικαστήριο, ούτε θεωρήθηκε ως λόγος που να καθιστούσε καταχρηστική την προβολή από το εφεσίβλητο ισχυρισμού περί παρανομίας της απεργίας-αποχής της ΟΛΜΕ συνεπεία της μη προηγούμενης υποβολής αιτήματος διεξαγωγής διαλόγου στον ΟΜΕΔ. Η καταχρηστικότητα του ισχυρισμού αυτού του εφεσιβλήτου είναι εμφανής από τα εξής στοιχεία:

αα) γνώριζε από τις 8.2.2021 την απεργία-αποχή της ΟΛΜΕ και ουδείς δημόσιος διάλογος έλαβε χώρα μέχρι την άσκηση της από 30.09.2021 αγωγής του εφεσιβλήτου, αποδεικνύοντας την αλυσιτέλεια τηρήσεως της προδικασίας του -στο εν τω μεταξύ- ψηφισθέντος άρθρου 94 ν.4808/2021,

ββ) συνομολογεί στο δικόγραφο της αγωγής του το εφεσίβλητο (σελίδα 5 σημείο 8) ότι έλαβε χώρα πραγματικός διάλογος με εκπροσώπους της εκκαλούσας και τούτος δεν τελεσφόρησε, αφού αναφέρει τα εξής:

«Η πολιτική και υπηρεσιακή ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας συναντήθηκε με τους εκπροσώπους των εναγομένων, συζήτησε μαζί τους και έλαβε σοβαρά υπόψη τις απόψεις τους, όπως φαίνεται από το γεγονός ότι η αναφερόμενη παρακάτω ΥΑ 108906/ΓΔ4/10.09.2021 (Β΄ 4189) έχει απλοποιήσει την διαδικασία αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου συγκριτικώς προς την αναφερθείσα παραπάνω ΥΑ 6603/ΓΔ4/20.1.2021 υιοθετώντας προτάσεις και των εκπροσώπων των εναγομένων».

Συνεπώς εκείνο που επιδιώκει να επιτύχει κατ'αποτέλεσμα το άρθρο 94 ν.4808/2021 εν προκειμένω έλαβε χώρα, ήτοι οι δύο πλευρές, ΟΛΜΕ-Υπουργείο Παιδείας συζήτησαν προσπαθώντας να βρουν λύση πριν την κήρυξη της από 13.09.2021 απεργίας αποχής, πράγμα που δεν τελεσφόρησε ωστόσο. **Ως εκ τούτου, επιτεύχθηκε ο δικαιολογητικός σκοπός της διατάξεως, με αποτέλεσμα η μη τήρηση του τύπου της προδικασίας του άρθρου αυτού, ήτοι η μη υποβολή απλώς αιτήματος στον ΟΜΕΔ για διεξαγωγή δημοσίου διαλόγου, στην περίπτωση που αποδεδειγμένα διεξήχθη πραγματικός διάλογος μεταξύ εργοδότη-συνδικαλιστικής οργανώσεως και απέβη άκαρπος αφ'ενός μεν να εισάγει υπό τις προϋποθέσεις αυτές αδικαιολόγητο περιορισμό του άρθρου 23 παρ.2 Συντ., αφετέρου να καθιστά καταχρηστικό και κατά τούτο απορριπτέο τον αντίστοιχο ισχυρισμό του ελληνικού δημοσίου για αναγνώριση ως παράνομης της οικείας απεργιακής κινητοποιήσεως.**

γγ) Διότι, και με τα ανωτέρω ως αποδεδειγμένα πραγματικά περιστατικά το δημόσιο μπορούσε και όφειλε από τις 8.2.2021, άλλως από τις 13.09.2021 να αιτηθεί εκείνο κατ'άρθρο 94 παρ.1 εδ.´ ν.4808/2021 την διεξαγωγή δημοσίου διαλόγου με την ΟΛΜΕ, εάν αυτό αποτελεί την ουσία του ισχυρισμού του και όχι να αξιοποιεί την τυπική μη τήρηση της προδικασίας αυτής ως λόγο αναγνώρισεως της ακυρότητας της απεργιακής κινητοποιήσεως της εκκαλούσας.

Είναι και για το λόγο αυτό εξαφανιστέα η εκκαλουμένη απόφαση.

5. Μη απάντηση σε ουσιώδη ισχυρισμό της εκκαλούσας-έλλειψη αιτιολογίας σε σχέση με την ένσταση καταχρηστικού δικαιώματος της εκκαλούσας.

Η εκκαλούσα με το από 30.09.2021 σημείωμα που κατέθεσε ενώπιον του δικάσαντος Δικαστηρίου επικαλέσθηκε τα εξής:

«1. Ένσταση καταχρηστικής ασκήσεως δικαιώματος.

α. Καταρχήν το ενάγον γνώριζε από 8.2.2021 την προκηρυχθείσα απεργία-αποχή της ΟΛΜΕ ΚΑΙ ΟΥΔΕΜΙΑ ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΕΚΑΝΕ ΕΠΙ ΤΩ ΣΚΟΠΩ κηρύξεώς της ως παράνομης, γεγονός που καθιστά σαφές ότι είναι αποδυναμωμένο το δικαίωμά του να ζητήσει να κηρυχθεί παράνομη και καταχρηστική μία απεργία την οποία γνωρίζει εδώ και 8 μήνες. ...

Συνεπώς, εάν υπέκειτο οιαδήποτε βλάβη το δημόσιο συμφέρον από την μη άσκηση των καθηκόντων αυτών εκ μέρους των εκπαιδευτικών, θα μπορούσε ήδη από τον Φεβρουάριο του 2021 να ζητήσει το Δημόσιο να κηρυχθεί παράνομη η απεργία-αποχή που είχε προκηρύξει η ΟΛΜΕ, πράγμα που δεν έπραξε αποδεικνύοντας ότι ούτε ο πυρήνας του δημοσίου εκπαιδευτικού προσβάλλεται από την απεργιακή κινητοποίηση, ούτε αποτελούν δήθεν «θύματα» της απεργίας αυτής οι μαθητές και οι οικογένειές τους. Εάν έτσι είχαν άλλωστε τα πράγματα, το ενάγον Δημόσιο γιατί δεν προστάτευσε από τον Φεβρουάριο του 2021 τους μαθητές που αποτελούν δήθεν φερόμενα «θύματα» της παρούσας απεργιακής κινητοποίησης; Διότι, κανένας μαθητής και κανένας γονέας δεν θίγεται από την κρινόμενη απεργία και τα όσα επικαλείται το ενάγον είναι παντελώς αβάσιμα.

β. Κατά δεύτερον, το ενάγον ΑΚΡΙΒΩΣ για να αποδυναμώσει την απεργία-αποχή της ΟΛΜΕ ψήφισε την ρύθμιση του άρθρου 56 ν.4823/2021 προβλέποντας σωρεία κυρώσεων σε βάρος των εκπαιδευτικών που δεν εκτελούν τα καθήκοντα αξιολόγησης, προκειμένου ακριβώς να καταστείλει την εξαγγελθείσα απεργία-αποχή. **Κατά τούτο, η καταχρηστικότητα αφορά στο ότι το ενάγον αφ'ενός μεν ΔΕΝ ΑΣΚΗΣΕ από τις 8.2.2021 το διαδικαστικό του δικαίωμα να ζητήσει να κηρυχθεί τότε παράνομη η απεργία-αποχή, αφ'ετέρου ψήφισε ένα νόμο που επιβάλλει ΣΩΡΕΙΑ κυρώσεων στους εκπαιδευτικούς ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΕΠΙΚΑΛΕΙΤΑΙ ΚΑΠΟΙΟΝ ΑΠΟΧΡΩΝΤΑ** λόγο για την αυστηροποίηση των κυρώσεων αυτών έναντι των λοιπών δημοσίων υπαλλήλων που δεν εκτελούν το καθήκον αξιολόγησης (καθότι υπάρχει πρόβλεψη στο άρθρο 107 του Υπαλληλικού Κώδικα για την μη εκτέλεση του καθήκοντος αξιολόγησης και υφίσταται πειθαρχικό παράπτωμα).

Ο ΛΟΓΟΣ ΣΥΝΕΠΩΣ ΠΟΥ ΨΗΦΙΣΘΗΚΕ το άρθρο 56 ν.4823/2021 ΕΙΝΑΙ ΣΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ η αποδυνάμωση της απεργίας-αποχής της ΟΛΜΕ, γιατί δεν παρίσταται διαφορετικά αντιληπτό για ποιο λόγο κάποιος εκπαιδευτικός που δεν εκτελεί το καθήκον αξιολόγησης να διώκεται πειθαρχικά για ιδιώνυμο πειθαρχικό αδίκημα που θεσπίζει η διάταξη αυτή, για ποιο λόγο αναστέλλεται η εξέλιξή του και για ποιο λόγο παύεται από στέλεχος εκπαίδευσης με ταυτόχρονο αποκλεισμό του από την διαδικασία επιλογής στελεχών εκπαίδευσης για οκτώ έτη. Είναι σαφές ότι το ενάγον καταχρηστικά και ενάντια στο άρθρο 23 Συντ. ήρθε να ψηφίσει μία διάταξη που προβλέπει τρία είδη σωρευτικών κυρώσεων σε βάρος των εκπαιδευτικών για να σταματήσουν ακριβώς την απεργία-αποχή από τα καθήκοντα αξιολόγησης υπό το φόβο και την απειλή πειθαρχικών τους

διώξεων, αναστολής της εξελίξεώς τους και παύσης τους από στελέχη εκπαιδεύσεως».

Η εκκαλουμένη δεν εξέτασε την ένσταση της εκκαλούσας ούτε απάντησε στον ως άνω ουσιώδη ισχυρισμό της που καθιστά σαφή την καταχρηστική άσκηση της από 30.09.2021 αγωγής από πλευράς Ελληνικού Δημοσίου. Είναι και για τον λόγο αυτό εξαφανιστέα η εκκαλουμένη απόφαση.

Πράγματι, πρέπει να τεθεί υπόψη του Δικαστηρίου Σας ότι, το ίδιο το ενάγον μετά την από 08.2.2021 απεργία αποχή της ΟΛΜΕ, ψήφισε το άρθρο 56 ν.4823/2021 που προβλέπει τριπλό σύστημα κυρώσεων για την μη εκτέλεση του καθήκοντος αξιολόγησης των άρθρων 33,34,35 και 36 ν.4692/2020 από τους δημοσίους εκπαιδευτικούς και άρα ουδεμία βλάβη υφίστατο από την προκηρυχθείσα απεργία-αποχή που να έχρηζε εννόμου προστασίας δια της ασκήσεως αγωγής για την αναγνώριση της ακυρότητάς της. Η όποια βλάβη του υφίστατο ήδη από τις 08.2.2021 και η αδράνειά του να ζητήσει τότε έννομη προστασία (και πριν την ψήφιση του άρθρου 56 ν.4823/2021) καθιστά σαφή την αποδυνάμωση του οικείου δικαιώματός του και πάντως καταχρηστική την έγερση της από 30.09.2021 αγωγής, την οποία προσδιόρισε μάλιστα να εκδικασθεί με διαδικασία κατεπείγοντος για μια απεργία που κατ'ουσίαν γνώριζε και είχε προκηρυχθεί 8 μήνες πριν.

Τούτη η παρατήρηση καθιστά σαφές και την έλλειψη εννόμου συμφέροντος για την έγερση της από 30.09.2021 αγωγής του, που όφειλε αυτεπάγγελα να διαγνώσει το δικάσαν Δικαστήριο:

Το άρθρο 68 ΚΠολΔ ορίζει τα εξής:

«Δικαστική προστασία έχει δικαίωμα να ζητήσει όποιος έχει άμεσο έννομο συμφέρον».

Το άρθρο 70 ΚΠολΔ ορίζει τα εξής:

«Όποιος έχει έννομο συμφέρον να αναγνωρισθεί η ύπαρξη ή μη ύπαρξη κάποιας έννομης σχέσης, μπορεί να εγείρει σχετική αγωγή».

Το άρθρο 73 ΚΠολΔ ορίζει τα εξής:

«Το δικαστήριο εξετάζει και αυτεπάγγελτως, σε κάθε στάση της δίκης, αν υπάρχουν οι προϋποθέσεις των άρθρων 62 έως 72».

Οι ισχυρισμοί του εναγομένου για την έγερση της από 30.09.2021 αγωγής και συναφώς για την στοιχειοθέτηση του εννόμου συμφέροντός του προς άσκησή της, περιγράφονται στην σελίδα 19 του δικογράφου της αγωγής:

«Διότι αυτό ακριβώς πράττουν οι εναγόμενες, αξιώνοντας να καθορίζουν αυτές (όχι το Δημόσιο ή ο εργοδότης, ανάλογα με την περίπτωση) σε τι συνίσταται το υπαλληλικό τους καθήκον, πώς οργανώνονται οι σχολικές μονάδες και πώς αξιολογείται το έργο τους.

Κατά συνέπεια η ένδικη απεργιακή κινητοποίηση πάσχει από καταχρηστικότητα και για τον λόγο ότι **βάλλει κατά του πλέον στενού πυρήνα του υπηρεσιακού καθήκοντος του δημοσίου εκπαιδευτικού και του διευθυντικού δικαιώματος του ιδιώτη εργοδότη και συγκεκριμένα κατά της έκφασής του που συνίσταται στην αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου προκειμένου αυτό να οργανωθεί ορθότερα να ενισχυθεί και να βελτιωθεί.**

Τα κατ'έξοχήν θύματα της ένδικης απεργιακής κινητοποίησης των εναγομένων είναι οι μαθητές (και οι οικογένειές τους) οι οποίοι δεν απολαμβάνουν καλύτερης εκπαίδευσης επειδή τα μέλη των εναγομένων αρνούνται να αξιολογήσουν το εκπαιδευτικό έργο των σχολικών μονάδων αν και καθημερινώς και από 14ετίας αξιολογούν το έργο των μαθητών τους».

Η επικαλούμενη συνεπώς βλάβη του εφεσιβλήτου που συνδέεται με το έννομο συμφέρον του για την έγερση αγωγής, αφορά αφ'ενός μεν στην προσβολή του υπηρεσιακού καθήκοντος των εκπαιδευτικών, αφ'ετέρου στην προσβολή των μαθητών και οικογενειών τους που δήθεν λόγω της απεργίας-αποχής δεν απολαύουν καλύτερης εκπαιδεύσεως.

α) Ως προς την δήθεν προσβολή του υπηρεσιακού καθήκοντος του δημοσίου εκπαιδευτικού, η έγερση αγωγής για την αναγνώριση της παρανομίας απεργιακής κινητοποίησης δεν δικαιολογείται, ούτε αποτελεί το μέσο για να προστατευτεί το εν λόγω συμφέρον του εφεσιβλήτου. **Το Δημόσιο άλλωστε ψήφισε για τον λόγο αυτό το άρθρο 56 ν.4823/2021, προκειμένου να αντιμετωπίσει την δήθεν προσβολή του υπηρεσιακού καθήκοντος των δημοσίων εκπαιδευτικών, λόγω της απεργίας-αποχής που γνώριζε ότι είχε προκηρυχθεί και με εμφανή στόχο να την αποδυναμώσει.** Ως εκ τούτου, για ποιο λόγο άσκησε την κρινόμενη αγωγή, ζητώντας δήθεν έννομη προστασία για να αποκαταστήσει την δήθεν προσβολή του υπηρεσιακού καθήκοντος των δημοσίων εκπαιδευτικών, την στιγμή που με προδήλως καταχρηστικό τρόπο για να καταστείλει ακριβώς την ίδια αυτή απεργία-αποχή της οποίας ζητεί να αναγνωριστεί ο καταχρηστικός χαρακτήρας, είχε ψηφίσει διάταξη που προβλέπει τρεις σωρευτικά κυρώσεις σε βάρος των εκπαιδευτικών που δεν εκτελούν το υπηρεσιακό τους καθήκον, επειδή ακριβώς απεργούν (!). Η κατάχρηση της συμπεριφοράς του από την ψήφιση της εν λόγω διατάξεως

με την χρήση του *ius imperium* αφ'ενός και η έγερση της κρινόμενης αγωγής, με την ιδιότητα του διαδίκου που δήθεν χρήζει έννομης προστασίας αφ'ετέρου είναι εμφανής, ενώ ελλείπει ακριβώς οιασδήποτε βλάβης του κοινωνικού συνόλου από την απεργία-αποχή της ΟΛΜΕ (την στιγμή ακριβώς που οι εκπαιδευτικοί βρίσκονται καθημερινά στα σχολεία, τηρώντας στο ακέραιο το καθημερινό ωράριο λειτουργίας και εκτελούν όλα τα διδακτικά τους και διοικητικά τους καθήκοντα, στα οποία δεν συγκαταλέγεται το καθήκον αξιολόγησης των σχολικών μονάδων), η δήθεν προσβολή του υπηρεσιακού καθήκοντος του δημοσίου εκπαιδευτικού δεν θεμελιώνει αφ'εαυτής έννομο συμφέρον για άσκηση αγωγής αναγνωρίσεως της ακυρότητας απεργιακής κινητοποιήσεως.

β) Ως προς το δεύτερο σκέλος της δήθεν προσβολής των μαθητών και των οικογενειών τους, **ο ισχυρισμός προβάλλεται εξ εννόμου συμφέροντος τρίτου από το Ελληνικό Δημόσιο, με αποτέλεσμα και εξ αυτού του λόγου να προκύπτει έλλειψη άμεσου και ενεστώτος εννόμου συμφέροντος για την έγερση της από 30.09.2021 αγωγής.**

Είναι και για τον λόγο αυτό εξαφανιστέα η εκκαλουμένη απόφαση.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΖΗΤΟΥΜΕ

1. Να γίνει δεκτή η παρούσα έφεση.
2. Να εξαφανιστεί η εκκαλουμένη με αρ.534/2021 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.
3. Να απορριφθεί η με ΓΑΚ 75447/2021 και ΕΑΚ 1902/2021 αγωγή του εφεσιβλήτου.
4. Να καταδικασθεί το αντίδικο στην εν γένει δικαστική δαπάνη της εκκαλούσας και των δύο βαθμών δικαιοδοσίας.

Αθήνα, 04.10.2021

Η πληρεξούσια δικηγόρος